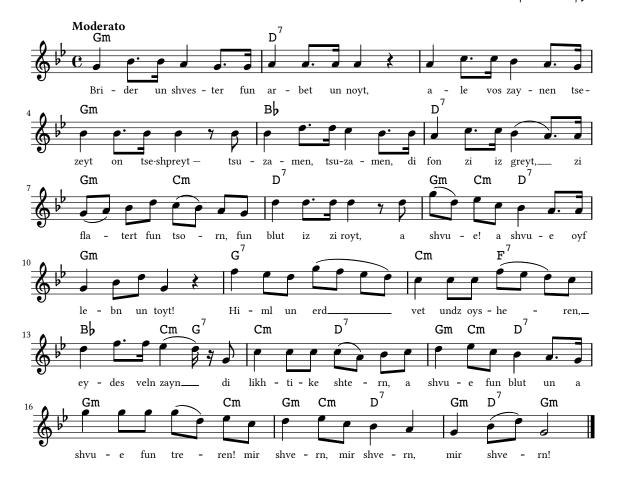
די שבֿועה Di Shvue

מעקסמ: ש. אנ־סקי

ברידער און שוועסטער פֿון אַרבעט און נויט, אַלע וואָס זײנען צעזײט און צעשפּרײט — צוזאַמען, צוזאַמען, די פֿאָן זי איז גרײם, זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון בלוט איז זי רױט, אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט!

רעפֿרען:

הימל און ערד וועם אונדו אויסהערן, עדות וועלן זײַן די ליכמיקע שמערן, אַ שבֿועה פֿון כלומ און אַ שבֿועה פֿון מרערן! מיר שווערן, מיר שווערן,

מיר שווערן אַ מרײַהײט אָן גרענעצן צום כונד. נאָר ער קען די שקלאַפֿן כאַפֿרײַען אַצינד. די פֿאָן די רויטע איז הויך און כרייט; זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון כלוט איז זי רויט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט!

מיר שווערן צו קעמפֿן פֿאַר פֿרײַהײַט און רעכט מט אַלע טיראַנען און זייערע קנעכט; מיר שווערן באַזיגן די פֿינצטערע מאַכט, אָדער מיט העלדנמוט פֿאַלן אין שלאַכט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויט!

מיר שווערן צו הימן אַ בלומיקן האָם צום מערדער און רויבער פֿון אַרבעטער־קלאַם, דעם קייסער, די הערשער, די קאַפּימאַליסמן, — מיר שווערן זיי אַלעמען פֿאַרניכמן, פֿאַרוויסמן: אַ שבועה! אַ שבועה אויף לעבן און מוימ!

מיר שווערן צי פֿירן אַ הייליקן שמרײַמ, ביז וואַנען די ערד וועט ניט ווערן באַנײַט: קיין קבצן, קיין נגיד, קיין האַר און קיין שקלאַף, גלײַך זאָלן ווערן ווער שמאַרק און ווער שלאַף! אַ שבועה, אַ שבועה אויף לעבן און מויט!